

Strona Główna

KOMUNIKAT O ŚMIERCI BISKUPÓW

ADAMA DYCZKOWSKIEGO I ANTONIEGO STANKIEWICZA

Drodzy Diecezjanie,

początek obecnego roku naznaczony został wiadomościami o zakończeniu ziemskiej pielgrzymki biskupów związanych z naszą wspólnotą diecezjalną.

10 stycznia odszedł do Pana bp Adam Dyczkowski, emerytowany biskup zielonogórsko-gorzowski, a kilka dni wcześniej – 4 stycznia – pochodzący z naszej diecezji emerytowany dziekan Trybunału Roty Rzymskiej, bp Antoni Stankiewicz.

Chcemy dziękować Chrystusowi, Dobremu Pasterzowi, za życie, powołanie i posługę obu następców Apostołów, których sylwetki pokrótce teraz przypomnimy.

Bp Adam Dyczkowski urodził się w 1932 r. w Kętach. W wieku 20 lat wstąpił do Arcybiskupiego Seminarium Duchownego we Wrocławiu i w 1957 r. otrzymał święcenia kapłańskie z rąk bp. Bolesława Kominka. Po studiach na Katolickim Uniwersytecie Lubelskim uzyskał tytuł doktora filozofii przyrody. Następnie pracował we Wrocławiu jako wikariusz parafii katedralnej, duszpasterz młodzieży akademickiej i inteligencji, a także wykładowca filozofii w seminarium duchownym.

W 1978 r. został biskupem pomocniczym we Wrocławiu. Święceń biskupich 26 listopada udzielił mu abp Henryk Gulbinowicz. Jako zawołanie swej posługi biskupiej przyjął słowa *Sursum corda* (W górę serca). Był wikariuszem generalnym, koordynował duszpasterstwo akademickie, duszpasterstwo inteligencji, nauczycieli, harcerzy i innych środowisk. Działał w Dolnośląskim Komitecie Odrodzenia Harcerstwa jako jego przewodniczący, w Towarzystwie Przyjaciół Ossolineum oraz w

Społecznym Komitecie Panoramy Racławickiej. W Konferencji Episkopatu Polski był wiceprzewodniczącym Komisji ds. Duszpasterstwa Akademickiego, zasiadał też w Komisji ds. Zakonnych, ds. Duszpasterstwa Ogólnego i ds. Duszpasterstwa Służby Zdrowia.

W 1992 r. został biskupem pomocniczym w nowo utworzonej diecezji legnickiej, a niebawem otrzymał nominację na biskupa zielonogórsko-gorzowskiego. Rządy w diecezji objął 19 lipca 1993 r. Ingres do katedry gorzowskiej odbył 5 września, a do konkatedry w Zielonej Górze – 12 września tegoż roku.

Jako biskup diecezjalny wspierał aktywność wiernych świeckich poprzez promocję stowarzyszeń katolickich, a zwłaszcza Akcji Katolickiej i Katolickiego Stowarzyszenia Młodzieży. Na czas jego posługi przypadły istotne wydarzenia w życiu diecezji, takie jak obchody 50-lecia polskiej administracji kościelnej w Gorzowie Wlkp. (1995 r.), wizyta papieża Jana Pawła II (1997 r.), rozpoczęcie procesu beatyfikacyjnego bp. Wilhelma Pluty (2002 r.) oraz 1000-lecie śmierci pierwszych męczenników Polski w Międzyrzeczu (2003 r.).

Otrzymał tytuł Honorowego Obywatela Gorzowa Wlkp., Głogowa i Zielonej Góry. Uniwersytet Zielonogórski wyróżnił go doktoratem honoris causa. W 2007 r. przeszedł w stan spoczynku. Na emeryturze zamieszkał w Domu Księży Emerytów w Zielonej Górze, gdzie zmarł.

Bp Antoni Stankiewicz urodził się w 1935 r. w Oleszczenicach na Wileńszczyźnie. Po wojnie zamieszkał wraz z rodzicami w Jemiołowie koło Łagowa. Po ukończeniu seminarium duchownego w Gorzowie Wielkopolskim w 1958 r. otrzymał święcenia kapłańskie w gorzowskiej katedrze. Był notariuszem i wiceoficjałem w Sądzie Biskupim oraz notariuszem Kurii Biskupiej w Gorzowie Wielkopolskim. Od 1969 r. był kancelistą w Rocie Rzymskiej. W 2004 r. papież Jan Paweł II mianował go dziekanem tego trybunału. Funkcję tę pełnił do 2012 roku. Pracował też w innych instytucjach Kurii Rzymskiej i Państwa Watykańskiego.

Był m. in. konsultorem Kongregacji ds. Duchowieństwa, sędzią Sądu Apelacyjnego Państwa Watykańskiego, członkiem Kongregacji Spraw Kanonizacyjnych i Najwyższego Trybunału Sygnatury Apostolskiej oraz kierował Komisją Dyscyplinarną Państwa Watykańskiego.

Był światowej klasy znawcą prawa kanonicznego i autorem ważnych prac naukowych. Specjalizował się w prawie małżeńskim, procesowym i historii prawa. Wykładał w Akademii Teologii Katolickiej w Warszawie oraz w papieskich uczelniach w Rzymie: Uniwersytecie Gregoriańskim, Uniwersytecie Krzyża Świętego i Uniwersytecie Urbaniańskim.

Mianowany przez papieża Benedykta XVI biskupem tytularnym Nova Petra, święcenia biskupie przyjął 16 grudnia 2006 r. w Bazylice św. Piotra na Watykanie. Na zawołanie biskupie wybrał słowa *In Te confido Iesu* (Jezu, ufam Tobie).

Zmarł w rzymskiej Poliklinice Gemelli. 5 stycznia w bazylice św. Piotra kard. Pietro Parolin, sekretarz stanu Stolicy Apostolskiej odprawił Mszę św. żałobną w intencji Zmarłego.

Śp. bp Antoni Stankiewicz często odwiedzał naszą diecezję. Wyraził też wolę, aby – o ile to będzie możliwe – został tu pochowany.

Oczekując wciąż na pomyślny przebieg wszystkich procedur związanych ze sprowadzeniem ciała Zmarłego do Polski, przygotowujemy się do uroczystości pogrzebowych. Gdy tylko to będzie możliwe, o ich dacie i przebiegu poinformujemy za pośrednictwem parafii i mediów. Wiadome jest jednak, że będą się one odbywały w kościele pw. Pierwszych Męczenników Polski w Gorzowie Wielkopolskim, po czym obaj biskupi spoczną w krypcie gorzowskiej katedry. Dzień wcześniej planowana jest też Msza św. żałobna w intencji bp. Adama Dyczkowskiego w kościele pw. Ducha Świętego w Zielonej Górze.

Z uwagi na stan pandemii i poważne ograniczenia uczestnictwa w liturgii przygotowany jest program dający możliwość choćby

tylko symbolicznego udziału w tym wyjątkowym wydarzeniu jak największej liczbie kapłanów i wiernych. Nie wszyscy jednak będą mogli uczynić to osobiście. Dlatego już dzisiaj proszę duszpasterzy o sprawowanie w parafiach Mszy św. w duchowej łączności z liturgią pogrzebu za śp. bp. Adama Dyczkowskiego i bp. Antoniego Stankiewicza, a wiernych o przyjmowanie Komunii św. w intencji zmarłych biskupów, których wspólnie polecamy Bożemu Miłosierdziu.

+ Tadeusz Lityński

Biskup Zielonogórsko-Gorzowski

Parafia pw. Świętego Michała Archanioła w Świebodzinie – Oficjalna strona parafii, zawsze aktualne informacje, ogłoszenia i zdjęcia. Zapraszamy! Kościół w dobrym stanie przetrwał do początku XX wieku jednak już w latach 30-tych był mocno zaniedbany i wymagał odnowienia. Remont w latach 1932-37 nie wniósł nowych elementów do architektury kościoła, uproszczono jedynie nieco formy szczytu zachodniego. Renowacji poddano późnogotycki tryptyk św. Anny, który następnie umieszczono w ołtarzu głównym, wieńcząc go barokową figurą św. Michała. Taki układ przetrwał do dziś, choć jeszcze do niedawna środkową kwaterę ołtarza zastępowała kopia obrazu Matki Boskiej Ostrobramskiej, obecnie przeniesiona do ołtarza bocznego.